

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság – A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – A kábítószerekkel kapcsolatos határozottabb európai fellépés felé

(COM(2011) 689 final)

(2012/C 229/16)

Előadó: **TOPOLÁNSZKY Ákos**

2011. október 25-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – A kábítószerekkel kapcsolatos határozottabb európai fellépés felé

COM(2011) 689 final.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció 2012. április 18-án elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2012. május 23–24-én tartott, 481. plenáris ülésén (a május 24-i ülésnapon) 118 szavazattal 1 ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB)

1.1 üdvözli a Bizottság közleményében foglaltakat és támogatja, hogy az erősebb Európa érdekében megteendő lépéseknek határozottaknak, valamint, hogy a kábítószerek iránti kereslet és kínálat kérdéseinek hatékony befolyásolása tekintetében kiegyensúlyozottnak kell lenniük.

1.2 éppen ezért családottságának ad hangot, hiszen a közlemény visszalépésnek tűnik az eddigi kiegyensúlyozott és konszenzust hordozó megközelítéssel szemben a kínálatcsökkentési intézkedések előtérbe helyezésével.

1.3 nem tarja elégségesnek a szabályozási és büntetőpolitikai megközelítést, és sürgeti egy új uniós szintű drogstratégia kialakítását a most kifutó drogstratégia alapos értékelése alapján.

1.4 aggodalmát fejezi ki a megváltozott támogatáspolitikai prioritások miatt, és sürgeti e tekintetben is a kiegyensúlyozott megközelítés visszaállítását.

1.5 támogatja a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelemre irányuló nemzeti intézkedések további harmonizálását, és javasolja az uniós büntetőpolitikai harmonizációs folyamatnak a kábítószerrel való visszaélés magatartási módozataira való kiterjesztését is.

1.6 javasolja független, tudományos megalapozott értékelési rendszerek kialakítását és alkalmazását a kínálatcsökkentési beavatkozások vonatkozásában, mint ahogy e feladatok elvégzésére megfelelő források rendelkezésre bocsátását is.

1.7 egyetért a bűncselekményekből származó vagyoni eszközök elkobzása és visszaszerzése érdekében tervezett lépésekkel, és azt javasolja, hogy az elkobzásból származó anyagi eszközök - legalább részben - a nagymértékben alulfinanszírozott keresletcsökkentési ellátások támogatására fordítódjanak.

1.8 hangsúlyozza, hogy az új veszélyes drogok esetében sem elégséges a szabályozási aktus, annak minden esetben egy integrált és átfogó beavatkozási politika keretében kell megvalósulnia, melynek eredményességét folyamatosan nyomon követik és értékelik.

1.9 a közlemény keresletcsökkentésre vonatkozó részét aránytalannak és elnagyoltnak tartja, és azt javasolja, hogy a Bizottság kezdeményezze olyan intézményes mechanizmusok kialakítását, melyek biztosítják a tudományos bizonyítékokra támaszkodó szakmapolitikai kezdeményezések tényleges érvényesülését.

1.10 határozott véleménye szerint már középtávon az összes („legális” és „illegális”) pszichoaktív szerfogyasztási problémára átfogó és összerendezett addiktológiai szakpolitika kialakítására van szükség annak érdekében, hogy az eddig elkülönült szakpolitikák hatásai ne oltás ki egymást.

1.11 Támogatja az EU Civil Society Forum on Drugs működését és javasolja, hogy e testület felismeréseit nagyobb mértékben vegyék figyelembe mind uniós, mind tagországi szinten.

2. Általános megjegyzések

2.1 Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) üdvözli az Európai Bizottság „A kábítószerekkel kapcsolatos határozottabb európai fellépés felé” című közleményét ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ COM(2011) 689 final.

2.2 Egyetért a dokumentum azon megállapításával, hogy a Lisszaboni Szerződés elfogadását követően „a kábítószer-problémára adott uniós válasznak is határozottnak és markánsnak kell lennie, és egyszerre kell a kábítószer iránti kereslet és kínálat kérdéseivel foglalkoznia”. Támogatja, hogy a Bizottság kész új lendületet adni az EU kábítószer-ellenes politikájának, valamint hogy „az uniós fellépést azokra a területekre kell koncentrálnunk, ahol az több hozzáadott értéket hoz létre”.

2.3 Az EGSZB ugyanakkor csalódottságának ad hangot, hiszen a közlemény visszalépésnek tűnik az eddigi kiegyensúlyozott, a kínálat- és keresletcsökkentés egyensúlyán alapuló konszenzusos megközelítéssel szemben, hiszen a dokumentum elsősorban a kínálatcsökkentés jogi eszközeire korlátozza mondanivalóját, a keresletcsökkentéssel kapcsolatban pedig csak elnagyolt céltételezéseket vázol fel.

2.4 Sajnálatosnak tartja, hogy bizottsági dokumentum a droghasználattal kapcsolatban az emberi jogi és átfogó társadalmi-politikai szempontokat elhanyagolni látszik, és a tudományos igényű értékelési eljárásoknak kevéssé alávetett, de a meglévő adatok alapján hatékonyságukban kevéssé igazolt, és kevéssé költséghatékony jogi és büntetőpolitikai eszközöket részesíti előnyben ⁽²⁾.

2.5 Meggyőződése, hogy a kínálatcsökkentés egy stratégiai rendszer részeként, annak egy elemeként nyeri el értelmét. El kell kerülni, hogy a büntetőpolitika, mint utolsó eszköz (ultima ratio) túlsúlyba kerüljön. Ezért az azt megelőző eszközök esetleges háttérbe szorulása nem lehet annak az európai politikának a sajátja, mely a komprehenzív, multiinstrumentális szakpolitikát támogatta a világ számos régiójában dívó leegyszerűsített, punitív, és az emberi jogokat kevéssé figyelembe vevő megközelítéseiével szemben.

2.6 Az EGSZB kifejezi meggyőződését, hogy az uniós drogproblémával kapcsolatos szakpolitikának szüksége van a jelenlegi stratégia értékelésének alapul vételével egy újabb, konszenzust teremtő stratégia kidolgozására, széles körű megvitatására és elfogadására, mely kifejezi a tagországok közös elkötelezettségét az eddigi kiegyensúlyozott, a Lisszaboni Szerződés alapértékein nyugvó stratégiai gondolkodás, akcióprogramok és finanszírozás-politika mellett (best mix of policies).

2.7 Annak az alapelvnek megfelelően, mi szerint az állam nem okozhat nagyobb ártalmakat, mint amekkorától meg akar védeni, olyan döntéshozatali mechanizmust szükséges kialakítani, amelyben a független értékelés kedvezőtlen eredményei a politika haladéktalan módosítását eredményezhetik.

3. Finanszírozás

3.1 Az EGSZB aggodalommal látja a Bizottság finanszírozási prioritásainak átalakulását és számszerű csökkenését. A 2014–2020 között érvényes 3. többéves finanszírozási program

⁽²⁾ A büntetőpolitikai eszközök a legtöbb országban jelenleg legnagyobb részben a droghasználókat érik el, míg a kereskedő magatartások elkövetőit csak kis mértékben.

keretében meghirdetett jelenlegi „Health for Growth” program nem foglalkozik a kábítószer és a kábítószeres keresletcsökkentésének problémájával. Nem tér ki az EU drogstratégiájának és akcióprogramjának célkitűzéseivel összhangban történő keresletcsökkentéssel kapcsolatos forrásszükségletekre sem.

3.2 Ugyancsak megváltozott a Justice Program és a Rights and Citizenship Program tekintetében kialakított bizottsági javaslat támogatási prioritása is, hiszen a kábítószer-probléma kezelésének támogatásában elsősorban a bűnmegelőzés szempontjai fognak érvényesülni. Az EGSZB határozottan arra kéri a Bizottságot, hogy finanszírozás-politikáját a kiegyensúlyozott stratégiai megközelítés szükségleteinek megfelelően alakítsa át.

4. Konkrét tartalmi elemek

4.1 Kábítószerrel való visszaélés, kábítószer-kereskedelem

4.1.1 A kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem tekintetében a közlemény kiemeli a tiltott kábítószeres piac állandó átalakulásának jelenségét, a csempészet területén az innovatív módszerek és új technológiák megjelenését. Mindezen kedvezőtlen jelenségek elleni hatékony fellépés érdekében hangsúlyozza a kábítószer-kereskedelem elleni kezdeményezések közötti összhang javításának szükségességét.

4.1.2 A dokumentum aláhúzza, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése ⁽³⁾ lehetővé teszi a kábítószer-kereskedelem elleni jogi és politikai eszközök megerősítését, ugyanakkor számot ad arról, hogy bizonyos jogi eszközök ⁽⁴⁾ „alig segítették elő a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelemre irányuló nemzeti intézkedések harmonizálását, és nem járultak hozzá kellő mértékben a kábítószer-kereskedelmi ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés előmozdításához sem” ⁽⁵⁾.

4.1.3 A Bizottság közleménye e tekintetben új jogi eszközökre tesz javaslatot, melyek révén egyrészt a határokon átvitel, főbb kábítószer-kereskedelmi hálózatok elleni küzdelem tekintetében közös minimumszabályokat kíván létrehozni a súlyosbító és enyhítő körülmények vonatkozásában, másrészt a bűncselekményi tényállások és a büntetési tételek meghatározásának javítását kívánja kimunkálni, harmadrészt pedig szigorúbb tagállami jelentéstételi kötelezettséget kíván előírni.

4.1.4 Az EGSZB, alapvetően egyetértve a dokumentum megállapításaival, hangsúlyozza ugyanakkor, hogy ezek a törekvések csak akkor valósulhatnak meg, ha a kínálatcsökkentési beavatkozások tekintetében megfelelő eredményesség-mérési eszközrendszer, megalapozott indikátorok állnak rendelkezésre,

⁽³⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 83. cikkének (1) bekezdése.

⁽⁴⁾ Pl. A Tanács 2004. október 25-i 2004/757/IB kerethatározata a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról.

⁽⁵⁾ COM(2011) 689 final.

ezért sürgeti olyan értékelési és monitorozási mechanizmusok kimunkálását, amelyek ezen beavatkozások valódi eredményességét és költséghatékonyágát is képesek mérni, és támogatja a már megkezdett munkát a megfelelő indikátorok kidolgozására. ⁽⁶⁾

4.1.5 Az EGSZB kiemeli, hogy a kínálatcsökkentési területen történő beavatkozások tekintetében aránytalanul kevés forrás áll rendelkezésre ezen eszközök értékelésére ahhoz képest, hogy azok milyen mértékben érintik azoknak a droghasználóknak az alapvető jogait, akik jogi értelemben másoknak nem okoznak kárt, és nem haszonszerzés érdekében cselekszenek.

4.1.6 Az EGSZB javasolja, hogy az Európai Bizottság megfelelő közleménye ⁽⁷⁾ értelmében az uniós büntetőpolitika harmonizálására vonatkozó törekvéseknek ki kell terjedniük azon elkövetési magatartásokra is, melyek esetében a tagállamok büntető-igazságszolgáltatási (norma, büntetési tételek, büntetés-végrehajtás, mentesítés) gyakorlatai közötti eltérés olyan nagy mértékű, hogy az emberi jogok és a jogbiztonság biztosan sérülnek, mint ahogy az EGSZB véleménye szerint a kábítószerekkel való visszaélés fogyasztással kapcsolatos esetei tekintetében jelenleg ⁽⁸⁾.

4.1.7 Az EGSZB emlékeztet arra, hogy az EU által tervezett minimális büntetések harmonizációja nem vezethet a maximális büntetések súlyosbodásához az egyes tagállamokon belül. Egyben felhívja a figyelmet arra, hogy a kínálatcsökkentésre fókuszáló politika a döntéshozó tehetetlenségének üzenete is lehet, ezért meg kell teremteni a feltétlen szükséges büntetőpolitikai fenyegetés és a kiemelkedően fontos kezelés-támogatási beavatkozások közötti egyensúlyt.

4.1.8 Az EGSZB véleménye szerint a büntető-igazságszolgáltatási stratégiákat újra kell tervezni a drogiac egészségügyi és társadalmi ártalmainak csökkentése, valamint az egyéni és közösségi biztonság előtérbe helyezésének hangsúlyai mentén a kizárólag a drogok kereskedelmének megakadályozására törekvő megközelítés helyett.

4.2 Kábítószer-prekursorok

4.2.1 Az EGSZB egyetért a fejezet helyzetértékelésével, és azzal, hogy a meglévő és tervezett intézkedéseknek anélkül kell biztosítaniuk a jogszerű használatától történő eltérés eredményes kontrollját, hogy akadályoznák az érintett termékek jogszerű kereskedelmét.

⁽⁶⁾ A kábítószer-ellátás indikátorairól rendezett első európai konferencia. Közös kezdeményezés a kábítószer-piacok, a bűnözés és az ellátás csökkentésére irányuló tevékenységek nyomon követésének fenntartható lehetőségeinek kidolgozása érdekében, Európai Bizottság, 2010. október 20–22.

⁽⁷⁾ COM (2011) 573 végleges.

⁽⁸⁾ Némely elkövetés esetében ugyanaz a tényállás (pl. a fogyasztók csekély mennyiségre elkövetett átadás magatartása) az egyik tagországban kettőtől öt évig terjedő letöltendő börtönbüntetés szankcióját vonja magával, míg más tagállamokban ezzel szemben az állami/önkormányzati támogatáspolitikai eszközeit (munkahelyteremtés, lakhatási- és szociális támogatás stb.) mozgósítja.

4.2.2 Egyetért, hogy ezen a területen annak ellenére kell a nemzetközi együttműködést erősíteni, hogy az adatszolgáltatás lehetőségei, minősége és az erre vonatkozó készség is igen eltérő - elsősorban - az érintett harmadik országok vonatkozásában.

4.3 Bűncselekményekből származó vagyoni eszközök elkobzása és visszaszerzése

4.3.1 Az EGSZB a Bizottság törekvéseivel egyetért, az itt megnevezett jogeszközöket arányosnak és alkalmasnak tartja a problémakezelésre. Ezért sajnálatosnak tartja, hogy különböző okokból ezek mégsem bizonyultak hatékonyak.

4.3.2 Ezért támogatja új, szigorúbb uniós jogi aktusok kialakítását, és az uniós jogharmonizációnak erre a területre való kiterjesztését.

4.3.3 Javasolja, hogy az elkobzásból származó anyagi eszközök - legalább részben - a keresletcsökkentési ellátások, mint a drogfogyasztás és társadalmi következményei kezelésének leghatékonyabb, ugyanakkor mindig alulfinanszírozott területének támogatására fordítódjanak.

4.4 Új pszichoaktív anyagok

4.4.1 Az EGSZB alapvetően egyetért ezen a téren a bizottsági közlemény megállapításaival. A Bizottság úgy véli, hogy a generikus szabályozás biztosítja ugyan a közvélemény és a döntéshozó elvárását az új drogok gyors ellenőrizhetőségére vonatkozóan, azonban az egyes szereket vizsgáló tényleges kockázatelemzés nélkül sérülhetnek legitím gyógyítási és ipari érdekek. Ugyancsak jelezni kívánja, hogy a kockázatelemzés módszere jelenleg nem tükrözi a multidiszciplináris megközelítést, és elsősorban a vegyészeti és rendészeti elemzéseken alapul.

4.4.2 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy az új veszélyes drogok esetében sem elégséges a szabályozási aktus, annak minden esetben egy integrált és átfogó beavatkozási politika keretében kell megvalósulnia, melynek eredményességét folyamatosan nyomon követik és értékelik, hiszen nem szándékolt kockázatok jelenhetnek meg (újabb szerek felé való terelés, kriminalizáció, piaci felár, esetleges hasznos szerek automatikus tiltása/kontrollja, használók rejtőzködése, illegális piac addicionális kockázatai stb.). Az EGSZB hiányolja, hogy a javasolt szabályozási eszközök ezeket a szempontokat nem tükrözik vissza.

4.4.3 Az EGSZB fontosnak tartja, hogy a listára vétellel egy időben a döntéshozó az adott pszichoaktív szerrel kapcsolatos egészségügyi és szociális beavatkozásokra is javaslatot tegyen, esetleg a fogyasztó közvetlen kriminalizálása nélkül alternatív szabályozási utakat keressen. Aláhúzza, hogy az adatgyűjtés hiányosságainak pótlása, az információáramlás interaktivitásának javítása, a szakemberek továbbképzése, a legkorszerűbb

módszerek és technológiák segítségével történő hiteles tájékoztatás, fogyasztóvédelmi szabályozás és ellenőrzés fejlesztése, a megfelelő kezelési és támogatási szolgáltatások kialakítása és megteremtése szükséges elemei ezen megközelítésnek.

4.4.4 Felveti azt a problémát, hogy az új szerekre vonatkozó szabályozási reakció továbbra is elfedi a kontroll alatt nem lévő „régie” pszichoaktív szerek (alkohol, nikotin, bizonyos ipari hallucinogének stb.) adott esetben sokkal nagyobb problémáit.

4.5 Keresletcsökkentés

4.5.1 Az EGSZB csalódottságának ad hangot a közleménynek erre a részére tett bizottsági javaslatok miatt, melyek alapvetően csak általános megállapításokat tartalmaznak. Javasolja, hogy a Bizottság dolgozzon ki olyan stratégiai megközelítést, mely a kezelésre vonatkozó alapvető jogok biztosításának elérésében továbblépést jelenthet mind mennyiségi mind minőségi értelemben.

4.5.2 Ennek megfelelően megoldandónak tartja, hogy ne csak minőségi normák kidolgozására törekedjen a Bizottság, hanem a kiegyensúlyozott megközelítést tükröző finanszírozás-politikát segítse érvényre juttatni a tagországokban.

4.5.3 Európa-szerte gondoskodni kell a kábítószerrel kapcsolatos gondokkal küzdő emberekre irányuló, az egészségkárosodás (HIV/AIDS, hepatitis és túladagolás) csökkentését szolgáló, bizonyítékon alapuló szolgáltatások széles skálájának fedezetéről, hozzáférhetőségéről, rendelkezésre állásáról és megfizethetőségéről. Ezekhez a szolgáltatásokhoz tartozik a detoxifikáció, a bentlakásos, járóbeteg- és közösségi alapú ellátás, a rehabilitáció, a reintegráció, az ópiát-helyettesítő kezelés és a túcsere. Fontos, hogy a programok teljes terjedelmükben elérhető legyenek a bebörtönzöttek, a kisebbségek és a hátrányos megkülönböztetésnek kitett csoportok számára is.

4.5.4 Az EGSZB úgy véli, hogy az európai és tagállami szintű drogpolitikának a szükségét szenvedőknek nyújtott egészségügyi és kezelési szolgáltatásokat kellene előnyben részesítenie, ahelyett, hogy kriminalizálná és büntetné a kábítószer-fogyasztáshoz kötődő problémáknak kitett személyeket.

4.5.5 Az EGSZB jelezni kívánja azt a tényt, hogy jelenleg semmilyen eszköz nem áll rendelkezésre az Európai Közösség számára, hogy figyelmeztesse vagy szankcionálja azokat a tagországokat, melyek letérnek a tudományosan bizonyított hatékonyságú kezelési szolgáltatások biztosításának útjáról – még akkor sem, ha azok életfontosságúak -, és ezért az emberi jogokat megsértik.

4.5.6 Ezért az EGSZB arra biztatja a Bizottságot, hogy kezdeményezze olyan intézményes mechanizmusok kialakítását, amelyek biztosítják, hogy a tudományos bizonyítékokra támaszkodó szakmapolitikai kezdeményezések valóban érvényesüljenek az egyes tagállamokban, valamint, hogy az ezek megvalósítását elősegítő finanszírozási mechanizmusok is kiegyensúlyozottan és számon kérhetően működjenek.

4.6 Nemzetközi együttműködés

4.6.1 Az EGSZB egyetért a termelő és tranzitországokkal való párbeszéd, valamint támogatási és technikai segítségnyújtás politikájával, és azt erősíteni javasolja.

4.6.2 Támogatja, hogy kiegyensúlyozott és átfogó megközelítés alapján – és az emberi jogok maradéktalan tiszteletben tartása mellett – a szomszédos országokkal, stratégiai partnerekkel és az EU-ba vezető kábítószer-kereskedelmi útvonalak mentén fekvő országokkal folytatott együttműködés megerősítést nyerjen.

4.6.3 Az EGSZB nagyra értékeli azokat az eredményeket, amelyeket az Európai Kábítószer és Kábítószer-függőség Megfigyelő Központ megalakulása óta a kábítószerhelyzet monitorozása, az adatszolgáltatás minőségének és fegyelmének javítása, valamint közös szakmai megközelítések kidolgozásának területén elért.

4.6.4 Az EGSZB felkéri a Bizottságot, hogy készítse helyzetértékelést az állandósuló gazdasági krízis okozta társadalmi változásokkal kapcsolatban, különös tekintettel a droghasználat és a droghasználat mintázatára.

4.6.5 Bár az EGSZB felismeri az ENSZ három kábítószer-egyezményének⁽⁹⁾ fontosságát és eredményeit, ugyanakkor fontosnak látja kiemelni, hogy az egyezmények – kinyilvánított céljaiktól eltérően – nem teremtették meg a kábítószeres megfelelő és igazságos legális hozzáférhetőségét a világ országainak túlnyomó többségében, részben még Európában sem. A másik oldalon az illegális termelés és használat mértéke sem csökkent, sőt jelentősen növekedett, ugyanakkor a kialakított rendszer nem minden esetben támogatja az egészségre és jólétre vonatkozó tudományosan bizonyított beavatkozások biztosítását.

4.6.6 Ezért az EGSZB azt javasolja, hogy az Európai Unió a tagországokkal való konszenzus esetén és az emberi jogok, valamint a tudományos evidenciák messzemenő figyelembe vételével az ENSZ kábítószer-egyezményei és azok végrehajtásának kritikus óreként lépjen fel. Ha szükségesnek látja, fogalmazza meg álláspontját az egyezmények korszerűsítése érdekében.

4.6.7 Az EGSZB üdvözlöi és támogatja az EU Civil Society Forum on Drugs működését és javasolja, hogy e testület felismeréseit nagyobb mértékben vegyék figyelembe az EU döntéshozói szervei. Az EGSZB szívesen venné, ha megfigyelőként lehetőséget kapna e testület tevékenységében részt venni.

⁽⁹⁾ Az Egyesült Nemzetek kábítószeréről szóló egységes egyezménye (1961) és az 1972-es módosító jegyzőkönyv, a pszichotróp anyagokról szóló egyezmény (1971), a kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott forgalmazása elleni egyezmény (1988).

5. Kitekintés

5.1 A Lisszaboni Szerződés 11. cikkének (3) és (4) pontja értelmében az EGSZB javasolja mind a Bizottság, mind a tagállamok számára a tényleges társadalmi párbeszéd megerősítését, a részvételi demokrácia jegyében pedig a kormányzati koordinációs tevékenység közvetlen civil szakmai értékelésnek való alávetése érdekében a szakmai közösségek, és ha lehetséges, a használói szervezetek intenzív bevonását a stratégiai tervezés folyamatába.

5.2 Megállapítja, hogy kétirányú politikai tervezést tart szükségesnek. Egyrészt globális igénnyel, hogy az EU szintjén harmonizált megközelítések szinergiája jöhessen létre egy erőteljesebb koordináció keretében, másrészt lokális megközelítéssel, hogy ne csak elvont, hanem a helyi közösségek tényleges igényeire épített és együttműködésére számító közösségi politikák alakulhassanak ki.

5.3 Az EGSZB határozott véleménye értelmében már közép-távon az összes („legális” és „illegális”) pszichoaktív

szerfogyasztási problémára átfogó és összerendezett addiktológiai szakpolitika kialakítására van szükség. A jelenlegi helyzetben politikai és jogi okokból mesterségesen különülnek el egymástól ezek a politikák, rendkívül eltérő eszközöket használva, amelyek inkább kioltják egymás hatásait, mint erősítik egymást, miközben jogbiztonsági és emberi jogi szempontból is megkérdőjelezhető e politikáknak az állam kényszerítő erejéhez fűződő jelentős mértékben eltérő viszonya.

5.4 Az EGSZB ajánlja, hogy az Európai Bizottság egyengesse az utat az orvosi marihuána és a különböző helyettesítő kezelési módok teljes körének ellenőrzött gyógyászati felhasználásához való hozzáférés felé.

5.5 Az EGSZB kritikusan tekint a legnagyobb közösségi terheket okozó alkoholprobléma uniós szintű közpolitikai kezelésére, és e tekintetben fenntartja korábbi kiigazító véleményeit⁽¹⁰⁾, sürgetve a Bizottságot határozott lépések megtételére e tekintetben.

Kelt Brüsszelben, 2012. május 24-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Staffan NILSSON

⁽¹⁰⁾ HL C 175., 2007.7.27., 78-84. o.,
HL C 318., 2009.12.23., 10-14. o.